

Dr. [REDACTED]

ügyvéd

Ügyvédi Iroda

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/2907-3/2015

Érkezett:

2015 DEC 04.

Példány

1

Kézeltiroda:

Melléklet:

1

db

→

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

BUDAPEST
Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, **VINCZE GÁBOR** (adószáma: [REDACTED] [REDACTED] szám alatti lakos képviselőjében, a Kúria Kfv.V.35.368/2014/9. számú ítéletével szemben előterjesztett alkotmánybírói panasz vonatkozásában – hivatkozással a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2907-3/2015. ügyszámon, ügyvédi irodám részére 2015. október 30. napján érkezett megkeresésére – az alábbi

k i e g é s z í t é s t

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

I./

Álláspontom szerint a Kúria hivatkozott Kfv.V.35.368/2014/9. számú ítélete súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel, illetve az Alaptörvénybe ütközik az alábbiak miatt:

Álláspontom szerint a Kúria (illetve Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) eleve abból a téves kiindulási pontból vizsgálta a tényállást, hogy a felperes terhére adókülönbözlet áll fenn általános forgalmi adó adónemben, holott Ügyfelem a perbelivel azonos összegű számlát fogadott be a [REDACTED] Kft. részéről is, és a két számla összege megegyezett egymással, tehát az államháztartást nem érthette hátrány, adóhiány így nem is keletkezhetett. A Kúria jogértelmezése így egy méltánytalan és tisztességtelen helyzetet teremtett Ügyfelem számára, ugyanis egy olyan mulasztás miatt keletkezik tízmillió forintos nagyságrendű adótorozása különféle jogcímenek, mely tényleges következményekkel, az államháztartás oldalán jelentkező hátrányokkal nem járt és amelyet Ügyfelem az önrevízió végrehajtásával egyébként orvosolt is.

A fentiekre tekintettel megalapozatlanul állapította meg a Kúria, hogy nincs jogalapja Ügyfelem részéről az adóhiány, adókülönbözlet hiányára vonatkozó hivatkozásának és annak sem, hogy az államháztartást kár nem érte, mert ezeket a körülményeket a tényállás értékelése körében nem lehet figyelmen kívül hagyni. Az adóhiányhoz fűződő jogkövetkezményeknek ugyanis az a rendeltetésük, hogy az államháztartást ért hátrányokat ellensúlyozzák, illetve szankcionálják, márpedig ilyen hátrány nem merült fel, tehát tulajdonképpen egy érdemi következmények nélküli könyvelői mulasztás miatt marasztalták Ügyfelemtől tízmillió forintos nagyságrendű fizetési kötelezettség teljesítésére. Megjegyzem, hogy Ügyfelemnek a könyvelővel szembeni igényérvényesítésre már egyébként nincs is lehetősége, mert a mulasztást olyan személy követte el, aki már nem is tevékenykedik könyvelőként, Ügyfelem ismeretei szerint nem is érhető el, vele szemben az igényérvényesítés tehát eleve lehetetlen.

Azt Art. 178. § 3. pontja értelmében: „E törvény és – ha törvény másként nem rendelkezik – az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában

adókülönbözet: a bevallott (bejelentett), bevallani (bejelenteni) elmulasztott vagy a bevallás (bejelentés) alapján kivetett, kiszabott és az adóhatóság által utólag megállapított adó, költségvetési támogatás különbözete, vagy a büntetőeljárás során jogerősen megállapított – és a bíróság jogerős határozata alapján az adóhatóság által határozattal megfizetni rendelt – adóbevétel csökkenés, vagyoni hátrány, és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás”

Az Art. 170. § (2) bekezdése értelmében: „Adóhiánynak minősül az adózó terhére megállapított adókülönbözet, önadózás esetén csak akkor, ha az adókülönbözetet az esedékesség időpontjáig nem fizették meg, illetve a költségvetési támogatást igénybe vették. Az eredeti esedékesség napján fennálló túlfizetést az adófizetési kötelezettség teljesítéseként csak akkor lehet figyelembe venni, ha a túlfizetés az ellenőrzés megkezdésének napján is fennáll”.

Az idézett jogszabályhelyek értelmében álláspontom szerint Ügyfelemmel szemben adóhiányt nem lehet megállapítani, hiszen egyrészt a számlák szerinti összegek és azok Áfa-tartalmuk azonossága folytán az államháztartást nem érte hátrány, másrészt az önrevízióra tekintettel a bevallás sem maradt el.

Összefoglalva, álláspontom szerint a Kúria hivatkozott ítélete nem csupán jogellenes, de tisztességtelen és elfogadhatatlan helyzetet is teremt, hiszen egy tisztességesen dolgozó és adózó adóalanyt terheli meg tízmillió forintos nagyságrendű fizetési kötelezettséggel egy utóbb orvosolt könyvelői mulasztás miatt annak ellenére, hogy már a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is megállapította, hogy „a felperes a [REDACTED] Kft-vel kötött vállalkozási szerződésnek megfelelően teljesített, az általa kiállított, továbbá a [REDACTED] Kft-től befogadott számlák valós gazdasági tartalommal bírnak, téves azon adóhatósági megállapítás, hogy a vitatott számlák az adó összegét hitelesen igazoló dokumentumként nem fogadhatóak el”.

A Kúria döntését megelőzően a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság már azt is megállapította, hogy az adóhatóság jogszabálysértést követett el, a tényállást nem tisztázta, lényeges szakkérdések vonatkozásában nem rendelt el szakértői bizonyítást, tehát kizárólag a könyvelői mulasztás miatt nem helyezte hatályon kívül a perbeli közigazgatási határozatot, holott álláspontom szerint – a fentiek értelmében – az ügylet kapcsán adókülönbözet, illetve adóhiány nem keletkezett.

II./

Álláspontom szerint a Kúria hivatkozott ítélete ellentétes az Alaptörvény alábbi rendelkezéseivel, azokat súlyosan sérti:

1./ A tisztességes eljáráshoz való jog:

Ügyfelem tisztességes eljáráshoz, tulajdonjoghoz, illetve ésszerű, tisztességes és erkölcsös bírói döntéshez fűződő jogait az Alaptörvény alábbi rendelkezései teremtik meg:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete értelmében: „*Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.*

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”

Álláspontom szerint az adóhiány megállapításának és az adóhiány, illetve a hozzá tartozó szankciók megfizetésének rendeltetése az, hogy helyreállítsa, illetve szankcionálja az államháztartást ért jogellenes hátrányokat, a perbeli esetben azonban az államháztartást nem érte hátrány (amennyiben mégis, azt az önrevízió orvosolta), következésképpen a felperessel szemben adóhiány megállapításának sincs helye, a Kúria határozata ezért sérti Ügyfelem tisztességes eljáráshoz fűződő jogait.

Az Alaptörvény idézett rendelkezései értelmében a Kúria eljárása ellentétes az Alaptörvény legalapvetőbb, alapelvi szintű célkitűzéseivel, illetve szellemiségével, hiszen döntésével gyakorlatilag szentesíti azt az állapotot, hogy az állam kizsákmányoljon és megsarcoljon egy egész életében becsületesen dolgozó és adózó, tisztességes állampolgárt egy olyan mulasztás miatt, mely semmilyen, az államháztartásra nézve hátrányos jogkövetkezésmennyel nem járt és amelyet Ügyfelem egyébként orvosolt is.

A Kúria (illetve a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) döntése továbbá méltánytalan és igazságtalan helyzetet teremt, mely nyilvánvalóan ellentétes az Alaptörvény idézett rendelkezéseivel és szellemiségével.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének XXIV. cikke értelmében:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.

A Kúria hivatkozott ítélete álláspontom szerint ellentétes az Alaptörvény idézett rendelkezéseivel, hiszen tisztességtelen, méltánytalan helyzetet teremt számára azáltal, hogy egy érdemi következmények nélküli könyvelői mulasztás miatt őt anyagilag teljesen lehetetlen helyzetbe sodorja.

Az Alaptörvény az Állam című fejezetének 28. cikke értelmében: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

Álláspontom szerint a Kúria hivatkozott jogértelmezésével eltávolodott az alkalmazott jogszabályok valódi tartalmától, azokat szó szerinti jelentésükhöz mereven ragaszkodva, valódi szellemiségüktől elrugaszkodva értékelte, és ennek következtében egy méltánytalan és tisztességtelen helyzetet idézett elő azáltal, hogy – a közigazgatási határozatok által teremtett – állapotot szentesítve egy államháztartási szempontból semmilyen következménnyel nem járó mulasztást szélsőséges, Ügyfelemre nézve megrendítő erejű jogkövetkezményekkel sújtott. A Kúria (illetve a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) hivatkozott ítélete álláspontom szerint ellentétes a józan ész logikájával, kifejezetten sérti az erkölcsös, tisztességes adófizetők jogérzékét és igazságérzetét és az adójogi jogszabályok szellemiségével ellentétes célra vezet, illetve ilyen helyzetet teremt.

Az Alaptörvény a tisztességes eljáráshoz való jogot a XXIV. cikkben túl a XXVIII. cikkben is szabályozza.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

Az emberi jogot védő fórumok szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan, avagy nem tisztességes. **A Tisztelt Alkotmánybíróság 6/1998. (III.11.) határozatában utalt arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.** A tisztességes eljáráshoz való jog tehát gyakorlatilag felöleli az eljárási jogok egészének érvényesülését. A tisztességes eljáráshoz való jog az alapjogi dogmatika szerint abszolút jog. Nincs olyan szükségesség, amely miatt ezen alapjogot korlátozni lehetne, megtartása így minden hatóság, bíróság feladata.

A tisztességes eljárás követelménye a bírósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének és XXVIII. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő az, ha a bíróságok az ügyek elbírálása során betartják a konkrét jogszabályokat, hanem az is szükséges, hogy a jogszabályok megfelelő értelmezésével a bíróságok segítsék az alapvető jogok érvényesülését. Álláspontom szerint ellentétes a tisztességes eljárás követelményével az a jogalkalmazás, amely ellehetetleníti a fél számára jogainak érvényesülését.

2./ A tulajdon alkotmányjogi védelme:

Az Alaptörvény XIII. cikkének értelmében: „(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár”.

Álláspontom szerint a Kúria hivatkozott ítélete Ügyfelem tulajdonhoz való jogait is sérti, hiszen alapot teremt Ügyfelemnek jogos pénztulajdonától történő megfosztására.

A Tisztelt Alkotmánybíróság töretlen gyakorlatában jól körülhatárolható az alkotmányos tulajdonvédelem köre, amely alapján a tulajdonhoz való alapjog csak meghatározott feltételek esetén korlátozható. A tulajdonhoz való jog alapvető jelentőségű polgári jog és fontos szociális jog is, hiszen az emberi szükségletek kielégítésének egyik jogcíme. Az emberi méltóságnak megfelelő életszínvonal egyik forrása ugyanis a magántulajdonhoz való jog, azaz jogcím mások kizárására egy jogilag védett igény tekintetében. A Kúria ítéletével alapot ad arra, hogy Ügyfelemet amúgy sem számottevő vagyonától, jövedelmétől megfoszák, ezáltal megélhetését veszélybe sodorják, életének munkáját tönkretegyék.

III./

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének jogalapja

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § értelmében: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Az idézett jogszabályhely értelmében Ügyfelem jogosult alkotmányjogi panasz előterjesztésére, hiszen az ügy érdemében hozott döntés az Alaptörvényben biztosított jogait sérti és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, ugyanis a Kúria döntésével szemben további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre.

IV./

A fentiekre tekintettel

k é r e m

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.V.35.368/2014/9. számú ítéletét – a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.26.867/2013/32. számú ítéletére kiterjedő hatállyal - az Abtv. 43. § alapján megsemmisíteni és a Kúriát – illetve a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot - új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítani szíveskedjen.

Jelen beadványomhoz mellékelten megküldöm a képviseleti jogosultságomat igazoló ügyvédi meghatalmazásom eredeti példányát.

Debrecen, 2015. november 30.

Tisztelettel:

